

Vänsterpress om Islamiska staten, Irak och Syrien – sept/okt 2014

Artiklarna nedan är från slutet av september (23/9) och början av oktober (3/10).

Tidigare artikelsamlingar om samma ämne: [Vänsterpress om Irak – augusti 2014](#), [Vänsterpress om Islamiska staten – september 2014](#) och [Vänsterpress om Islamiska staten, Irak och Syrien – september 2014](#).

Många av de följande artiklarna handlar om "Islamiska statens" (IS) framfart. För en relativt kortfattad redogörelse för rörelsens bakgrund, strategi och taktik m m, se artikeln "Islamiska Staten och framtiden" i [Vänsterpress om Islamiska staten – september 2014](#). För en utförligare historisk genomgång, se [Islamiska statens \(IS\) historia](#). Se även [Tariq Ali & Patrick Cockburn samtalar om Isis' uppgång och bakgrunden till nya kriget i Mellanöstern](#)

Martin Fahlgren 3/10 2014

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Kurdisk massflykt från IS fortsätter</i>	<i>1</i>
<i>Syrien: "Många är besvikna på omvärlden"</i>	<i>2</i>
Clarté	3
<i>Bara en vapenvila i Syrien kan stoppa Isis: USA:s absurda politik i Syrien</i>	<i>3</i>
Flamman	5
<i>Turkiet: Oro i gränsområden</i>	<i>5</i>
Offensiv	6
<i>För Kobanê's seger mot IS terrorkrig</i>	<i>6</i>
<i>"De gråter men har inga tårar kvar"</i>	<i>7</i>
Proletären	8
<i>IS kan inte besegras av imperialismens bomber</i>	<i>8</i>
<i>Nu kan al-Qaida klä sig i FN-uniform</i>	<i>10</i>
<i>"Turkiets fel att vi inte kan försvara Kobane"</i>	<i>11</i>
<i>USA:s nya krig kritiserar: Gynnar främst extremisterna</i>	<i>11</i>

Arbetaren

Kurdisk massflykt från IS fortsätter

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 27/9 2014

Syriska kurder flyr för sina liv över gränsen till Turkiet sedan den militanta jihadistgruppen Islamiska staten, IS, tagit över ett sjuttiototal byar i Syrien. Situationen beskrivs som mycket svår och vittnesmålen från dem som lyckats ta sig in i Turkiet är fruktansvärda.

Bara sedan förra fredagen har fler än 140 000 kurder flytt undan Islamiska statens, IS, terror i det kaotiska inbördeskrigets Syrien.

En av alla dem som flytt helvetet är Sabha Asravi som säger till nyhetsbyrån AFP att IS hotat döda alla kurder mellan 7 och 77 år i hans hemby.

FN:s flyktingorgan UNHCR varnar för att ännu fler kan tvingas på flykt om jihadisternas attacker fortsätter och vädjar därför till omvärlden om hjälp för att snabbt kunna ställa i ordning nya tillfälliga flyktingboenden.

Samtidigt stoppar turkisk militär kurder i det egna landet från att ta sig över gränsen i motsatt riktning för att bekämpa IS, något som lett till våldsamma sammandrabbningar vid de stängda gränsstationerna.

Per Jönsson är Mellanösternexpert vid Utrikespolitiska institutet. Han säger till *Arbetaren* att situationen för kurderna i Syrien försämrats avsevärt den senaste tiden.

– Fram till alldeles nyligen tillhörde egentligen kurderna de enda vinnarna i krigets Syrien. De lyckades driva igenom självstyre sommaren 2012 och organiserade självförsvarsstyrkor med stor framgång. Men de har inte tagit ställning i konflikten, vare sig för Assadregimen eller för de många rebellgrupper som finns i landet, något som nu utnyttjas av IS i det allra grövsta, säger Per Jönsson.

Enligt många bedömare bygger IS sin strategi på att slå till i områden där det redan finns sprickor mellan olika befolkningsgrupper.

I området där kurderna har sina byar finns också många syrier som inte uppskattar att kurderna valt att hålla sig utanför konflikten.

Därför, förklarar Per Jönsson, lägger de nu inte två strån i kors för att hjälpa kurderna mot jihadistgruppens brutala attacker.

Inte heller Turkiet, dit över 100 000 kurder alltså flytt, har än så länge gjort något för att bekämpa IS.

– Turkiet har just fått 49 diplomater som hade tagits gisslan släppta av IS och president Erdogan menar att det kunde ske efter diplomatiska förhandlingar. Att de nu även stoppar kurder från att ta sig över gränsen för att slåss inne i Syrien kan ses som ett återgåldande för att de fått tillbaka sina gisslantagna, säger Per Jönsson.

Sent under tisdagen sade dock Turkiets president Recep Tayyip Erdoğan att landet kan komma att bistå militärt i kampen mot IS.

Det var också första gången han officiellt kallade Islamsiska staten för en terrororganisation. Många frågar sig dock vad uttalandet betyder i praktiken då den kurdiska gerillan PKK skulle kunna vinna inflytande på en ökad väpnad kamp mot IS.

Även Storbritannien har deklarerat att de kan komma att ansluta sig till de USA-ledda luftangrepp mot IS som redan påbörjats inne i Syrien och Irak.

Men Erika Holmquist, säkerhetspolitisk analytiker vid Totalförsvarets forskningsinstitut, säger till Arbetaren att hon inte tror att flygbombningar räcker för att slå ut IS.

– Det kan möjligen försvaga dem tillfälligt men jag är ytterst tveksam till om det hjälper, säger hon.

Erika Holmquist påpekar också att jihadistgruppen lyckats komma över stora mängder avancerade vapen, vilket gör att den kurdiska självförsvarsstyrkan YPG inte längre lyckas stå emot anfallen utan i stället tvingas lämna över samhälle efter samhälle.

– Det är ett fruktansvärt krig som pågår inne i Syrien, och det är inte bara IS som är problemet. Tyvärr kan jag inte se att det kommer att lugna ned sig framöver. Det är en väldigt tragisk förflyttning av människor som just nu pågår i området, säger hon.

Många av de kurder som nu flyr från Syrien har tidigare flytt från Islamiska statens attacker inne i Irak och allteftersom dagarna går förvärras situationen för de hundratusentals människor som tvingas lämna sina hem.

Johan Apel Röstlund

Syrien: "Många är besvikna på omvärlden"

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 23/10 2014

FYRA FRÅGOR TILL... ... frilansjournalisten Joakim Medin, som bland annat skriver för Arbetaren och som är på plats i den kurddominerade syriska gränsstaden Kobane där Islamistiska staten, IS, just nu går till hårda anfall.

Kan du beskriva läget där du befinner dig?

– Jag står på ett tak här inne i centrala Kobane och tittar på när amerikanska bombflyg attackerar IS från luften just nu. De befinner sig bara sex kilometer härifrån och vad jag har hört så har de just träffat en av IS stridsvagnar. Men ändå är stämningen ganska lugn här inne trots att det dundrar för fullt runt omkring.

Vad säger folk som du pratar med?

– Moralen är hög och de kurdiska försvarsstyrkorna i staden är väldigt disciplinerade. Folk slåss för allt vad de har för att stå emot IS. De amerikanska planen lugnar lite och människor börjar ta sig tillbaka efter att ha flytt – de vill kämpa. Men många är också besvikna på omvärlden. Staden har varit attackerad i mer än ett år och det är först nu det börjar få uppmärksamhet.

Du har sett mycket under den vecka du varit där. Kan du försöka beskriva något?

– Det har bombats väldigt mycket. IS är ganska dåliga skyttar så ibland slår det ned granater i sanden utanför staden men ibland träffar de ju bostadshus. Bara den senaste veckan har jag sett fem lik och häromdagen hjälpte jag till att begrava en ung man som fått huvudet bortsprängt när han var på väg mot den turkiska gränsen. Det var fruktansvärtäckligt och alla hans familjemedlemmar stod bredvid och grät.

Hur är det med din egen säkerhet?

– Jag tror inte att jag ska stanna här särskilt länge till. Jag är ensam västerländsk journalist på plats.

Clarté

Bara en vapenvila i Syrien kan stoppa Isis: USA:s absurda politik i Syrien

Patrick Cockburn

Clarté (blogg) 24/9 2014

Om USA och dess allierade framgångsrikt vill bekämpa jihadisterna i den Islamiska staten (IS, tidigare känd som Isis) borde man se till att få till stånd ett eldupphör mellan den syriske presidenten Bashar al-Assads styrkor och den syriskas opposition, som inte tillhör IS. Varken den syriskas armén eller de "moderata" rebellerna i Syrien är tillräckligt starka för att stoppa IS om de måste kämpa på två fronter samtidigt, i varje fall om man tittar på resultatet av de senaste striderna.

En vapenvila mellan IS' båda huvudfiender i Syrien skulle inte handla om något annat och inte om någon mer allmän politisk lösning på krisen i Syrien, som för närvarande är omöjlig att lösa på grund av det alltför stora hatet mellan parterna. Ett eldupphör kan vara möjligt nu, vilket inte varit fallet tidigare, på grund av att alla parter och deras utländska uppbackare – USA, Saudiarabien, Ryssland och Iran – är skräckslagna över den Islamiska statens explosiva framryckning. USA:s utrikesminister John Kerry sade i fredags inför landets nationella säkerhetsråd, att det finns plats för alla "inklusive Iran" i en koalition mot IS.

Obama fick förra veckan representanthuset ja till att träna och utrusta moderata rebeller i Syrien och tanken är att dessa ska strida både mot Assad och IS. Detta handlar främst om PR, eftersom IS-styrkorna står knappt fem mil från Aleppo och är redo att angripa de sista rebellfästena, samtidigt som Syriens armé håller på att återta kontrollen i själva staden.

Inte heller i Irak kan man uppnå särskilt mycket med flygräder. Regeringen i Bagdad och Iraks armé är fortfarande shiadominerade och oavsett hur mycket sunniterna ogillar IS är de än mer rädda för deras motståndare. På samma sätt som 2007 kommer USA att försöka splittra sunnimuslimska stammar och områden och få dem att ta avstånd från fundamentalisterna, men då fanns 150 000 amerikanska soldater i landet och al-Qaida i Irak var långt svagare än dagens IS. Samtidigt kommer IS att få svårt att göra ytterligare framryckningar, eftersom man, bortsett från Bagdad, redan intagit de områden som bebos av de 20 procent av Iraks befolkning, som är sunnimuslimar. I Syrien utgör sunniterna minst 60 procent av befolkningen, vilket gör IS' naturliga upptagningsområde betydligt större.

Argumenten för ett eldupphör i Syrien presenteras på ett övertygande sätt av Yazid Sayigh, från Carnegie Endowment for International Peace i Beirut, i en artikel under rubriken "För kampen mot Islamiska staten, sök vapenvila i Syrien". Han skriver helt riktigt att "såväl Bashar al-Assads regim som de mer moderata bland de väpnade rebellerna är sargade, blöder svårt och har hamnat i en alltmer utsatt position ... Det ligger i bådats intresse att avbryta de militära operationerna mot varandra och ägna sig åt det växande hotet från jihadisterna i öster".

Den syriskas armén led svåra nederlag mot IS i juli och augusti, även om detta inte fick just någon uppmärksamhet i väst. Sayigh anger siffror som att 1 100 regeringssoldater dödades bara i juli. Det har länge stått klart att armén lider brist på stridsdugliga enheter och bara klarar av att strida på en front i taget. Assads kalkyl verkar vara att han skulle kunna dra fördel av IS' framgångar, eftersom omvärlden skulle anse honom som ett mindre ont än fundamentalisterna. Men han har underskattat IS' militära styrka, som att de exempelvis den 10 juni kunde erövra Mosul.

Ingen vapenvila är tänkbar utan att de båda sidorna utsätts för påtryckningar av sina utländska uppbackare - främst USA, Ryssland, Saudiarabien och Iran. Mycket hänger på hur realpolitiska dessa är: USA och Saudiarabien är ju fortfarande ute efter att bli av med Assad, men att detta skulle inträffa har blivit allt mindre sannolikt från andra halvåret 2012. Vid Genève II-samtalen i februari var det detta krav, som effektivt tog kål på hela det diplomatiska ramverk, som syftade till att nå en förhandlingslösning på konflikten. Kritiker av förslaget om eldupphör hävdar att detta skulle innebära att man låter Assadregimen bestå, men den är i vilket fall som helst inte på väg att falla. Regimen tror kanske att man gradvis håller på att återta kontrollen över resten av landet, men framryckningen sker med snigelfart och greppet över terrängen är bräckligt. Den syriska armén kanske inte skulle klara av en större offensiv från IS' sida.

IS växer sig starkare medan dess motståndare i Syrien försvagas. Man gör snabba nyrekryteringar i alla delar av kalifatet. Yezid Sayigh citerar rapporter från oppositionshåll om att IS börjat utbilda 6 300 nyförvärv i Irak bara i juni. En studie från den nationella säkerhetsrådgivarens kontor i Bagdad visar att när 100 jihadister intar ett område leder till nyrekryteringar på mellan 500 och 1 000 man. IS verkar vara förberett på flygräder, man har dragit undan styrkor och tunga vapen från byggnader, där de är lätta att identifiera. Och om USA:s flyg inte klarade av att vinna kriget i Afghanistan är detta än mindre sannolikt i Irak eller Syrien.

Ett eldupphör i Syrien skulle undanröja ett av IS' starkaste kort; sunnimuslimernas uppfattning att hur förfärligt IS än må vara framstår alternativet av en ny ockupation under regeringsstyrkorna som än värre. Och regeringssidan kanske för sin del känner oro över att inte längre kunna ställa syrierna inför det beska valet mellan Assad och jihadister som skär av folks huvuden.

Om ett mer normalt civilt liv återställs i Syrien skulle det innebära ett oerhört framsteg. En del av de 3 miljonerna flyktingar utanför landet samt de 6,5 miljoner som tvingats lämna sina hem inne i landet, av en sammanlagd befolkning på 22 miljoner, skulle kunna återvända hem. Det skulle kunna ge utrymme åt mer moderata individer och grupper, som hamnat i marginalen eller tvingats under jorden sedan 2011.

För närvarande måste det politiska landskapet i Syrien framstå som utmärkt i IS' ögon. Motståndarna är splittrade. USA backar upp en moderat grupp som knappt existerar och försöker försvaga Assads regering. Den gångna veckan ägde några av de hårdaste striderna i Syrien rum, när IS angrep den kurdiska enklaven Kobani, även känd som Ayn al-Arab, nära gränsen till Turkiet. Den försvaras av medlemmar av den kurdiska YPG-milisen, den syriska grenen av det huvudsakligen turk-kurdiska PKK, som USA stämplat som "terrorister".

USA:s politik har något av det absurda i Alice i Underlandet över sig; allt är motsatsen till vad det synes vara. Den s k "koalitionen av villiga" är i själva verket ytterst ovillig att slåss mot IS, medan de som hittills hållits borta, som Iran, Syriens regering, Hezbollah och PKK, är de som fått ta itu med kampen. En vapenvila mellan regeringssidan och moderata rebeller i Syrien skulle göra att båda kunde ägna krafterna åt att bekämpa IS, något som måste ske snabbt om de vill undvika nederlag.

Publicerad i *Counterpunch*, 22 september 2014

Översättning: Björn Erik Rosin

Flamman

Turkiet: Oro i gränsområden

Henning S Rubin

Flamman 1/10 2014

Turkiet utplacerar stridsvagnar nära gränsen till Syrien, vilket oroar de kurdiska rebellgrupperna i området.

Turkiet kan vara på väg att förbereda sig för markstrider i gränslandet mellan Turkiet och Syrien. På måndagen flyttades stridsvagnar till gränsen till Syrien, nära staden Ain al-Arab som kurdiska styrkor desperat försöker försvara mot den islamistiska rebellstyrkan Islamiska staten (IS).

Turkiets regering hävdar att detta är ett första steg i striden mot just IS, en grupp som tidigare tilläts operera från turkisk mark. Om Turkiet kan vara på väg att skicka marktrupper till Syrien är oklart, utplaceringen av stridsvagnarna kan också vara ett tecken på att den turkiska armén är orolig över att konflikten i Syrien kan sprida sig till de stora kurdiska flyktinglägren i området.

PKK varnar Turkiet

Kurdiska källor har länge anklagat Turkiet för att skicka vapen till IS, och andra syriska rebellgrupper, som har attackerat de kurdiska självförsvarsstyrkorna i norra Syrien. Vid olika tillfällen hävdade kurdiska nyhetssidor i det förflutna att turkisk militär rentav direkt ingrep i väpnade strider inne i Syrien.

Kurdistans arbetarparti (PKK) varnade sålunda i förra veckan Turkiet för att återuppta striderna mot kurderna. I ett pressmeddelande anklagade PKK:s militära gren regeringen i Ankara för att ha brutit mot den överenskommelse om en ömsesidig vapenvila som slöts våren 2013 och uppmanade regeringen i Ankara att sluta stödja IS.

Den turkiska regeringen hävdar dock att man håller på att ansluta sig till den USA-ledda koalitionen mot IS som bekämpar IS i Irak och Syrien.

– Vi kan inte hålla oss utanför och kommer att finnas där vi behövs, sa Turkiets president Recep Tayyip Erdogan i helgen. Erdogan räknar med att parlamentet beslutar om detta senast på fredagen.

Också Kurdistans arbetarparti (PKK) och dess syriska systerparti PYD har mobiliserat mot IS. Minst 1800 gerillasoldater anlände i förra veckan till Ain al-Arab. Staden är dock numera omringat av IS. Över 160 000 människor lyckades dock under förra veckan ta sig över gränsen till Turkiet innan belägringsringen slöts.

Civila offer i flygattacker

IS-framryckningen har hittills inte kunnat stoppas av de flygbombningar som USA och ett antal andra stater genomförde under de senaste dagarna på syrisk mark. Enligt människorättsorganisationen Human Rights Watch dog minst sju civila, däribland fem barn, i sådana flygattacker i förra veckan. En talesman för USA:s försvarsdepartement avfärdade uppgifterna, men lovade en undersökning.

Tidigare hade också andra källor rapporterat att alltför många civila blir offer för flygattackerna i de områden i Syrien som kontrolleras av IS.

Offensiv

För Kobanê's seger mot IS terrorkrig

Kristofer Lundberg

Offensiv 28/9 2014

å nytt tvingas den kurdiska befolkningen att fly för sina liv. De som kan stannat och slåss, men de har brist på vapen när IS (Islamiska staten, tidigare ISIS) offensiv nu har slagit en ring kring Kobanê och attackerar från fyra olika håll. Staden med 500 000 invånare har redan evakuerat 40 000 från landsbygden, där de hårdaste striderna pågår. Enligt internationella medier ska dussintals kurdiska byar ha intagits av IS i Västra Kurdistan, Rojava.

Civila flyr i tusental av rädsla för kommande massakrer om Kobanê skulle falla i ISIS händer. Uppemot 3 000 IS-milismän med 400 militärfordon och 13 tanks beräknas delta i anfallet. Det kurdiska folkets försvarsstyrkor har försökt försvara byar från terroristernas angrepp, men har tvingats retirera och har fullt upp med att evakuera och föra civila i säkerhet. Striderna har kostat många dödsoffer på båda sidor.

Det är ingen tillfällighet att IS ger sig på Kobanê. Staden ses som en symbol för revolutionen i västra Kurdistan. Det var i Kobanê som Rojavas revolution startade och första stegen till självstyre togs.

De kurdiska försvarsstyrkorna YPG/YPJ har bedrivit ett framgångsrikt motstånd mot IS och var de som lyckades öppna en säker passage för yezidi-minoriteten som flydde undan IS från Shingal. Under veckan har YPG/YPJ även befriat 14 byar som varit under IS belägring. Som en hämnd på detta har IS avancerat fram mot Kobanê med hjälp av avancerade vapen, som de erövrade av den irakiska militären i Mosul. De lyckades bryta in i Kobanê med hjälp av stridsvagnar.

Enligt den brittiska organisationen Syrian Observatory for Human Rights har IS "avancerat i norra Syrien nära den turkiska gränsen och lagt byarna under sig."

Kobanê gränsar till Turkiet, och över 130 000 flyktingar har till fots tagit sig till gränsen för att fly IS terror. Där möts de av taggtråd och beväpnade turkiska soldater som tvingat dem tillbaka.

Kurder från Turkiet tog sig till gränsen med mat och vatten och möttes av tårgas och vattenkanoner av de turkiska soldaterna.

Detta har i sin tur lett till stora protester i Turkiet, inte minst i Ankara, vilket har satt press på den turkiska regeringen. Under fredagen öppnades gränserna för flyktingarna under pressen från massorna. Utmattade och trötta har barn och gamla burits över gränsen. Bakom sig har de lämnat sina hem, som tagits över av IS eller bränts ned.

PYD (Det kurdiska Demokratiska Unionspartiet i Syrien) har uppmanat kurder från alla fyra regioner att komma till Kobanê's undsättning. PKK har redan tagit sig över gränsen för att ansluta sig till försvaret av Kobanê.

Ett folkmord står för dörren om inte kurderna, i allians med arbetare och förtryckta folk i hela regionen, lyckas besegra IS. Rättvisepartiet Socialisterna (RS) och Offensiv ger fullt stöd till det kurdiska folkets kamp. Vi hoppas se en seger över Kobanê's angripande och att Rojavas revolution fördjupas till att lägga grunden för ett självständigt socialistiskt Kurdistan.

Samtidigt är socialism i ett land inte möjligt. Hotet från IS understryker behovet av en ny demokratisk, icke-sekteristisk, internationalistisk, sekulär och socialistisk motståndsrörelse,

som kan påbörja ett enande av alla regionens arbetande och förtryckta folk mot såväl IS och andra reaktionära jihadistgrupper som mot USA-imperialismen, Gulfstaterna, Assadregimen och alla andra reaktionära regimer i regionen.

Ett självständigt och socialistiskt Kurdistan kan bara tryggas inom en frivillig konfederation av demokratiska och socialistiska stater. ■

USA bombar i Syrien

USA, tillsammans med flera Gulfstater, har efter att denna artikel skrevs inlett en serie flygattacker mot IS och även en grupp inom Nusrafronten, som påstås förbereda attentat i Väst. ■

”De gråter men har inga tårar kvar”

Kristofer Lundberg

Offensiv 1/10 2014

Den kris och humanitära katastrof som IS framfart har skapat har engagerat tiotusentals i Sverige och internationellt. Många kurder samlar in pengar, kläder och förnödenheter åt de drabbade. Vissa har åkt dit för att ansluta sig till de kurdiska styrkorna, medan andra åker som hjälparbetare. Offensiv har talat med Faima Selma Ahmadi från Örebro, som är på plats nu.

Faima Selma Ahmadi reste söndagen den 19 september till Kurdistan och kom till staden Zakho. Hon är förkrossad över vad hon har fått se.

– Allt som jag hörde och såg på tv kändes som en mardröm innan jag kom hit och mardrömmen blev verkligheten för mig. Det är svårt att föreställa sig det hela. Även om Faima hade räknat med att få uppleva hemskheter var hon inte beredd på verkligheten.

– Flyktingar överallt, på bensinstationer, i tält efter vägarna... De har inte tak över huvudet, barnen är uttorkade och det är brist på förnödenheter, vilket gör dem döende. Mitt hjärta går itu, jag är förkrossad över att få se vad mitt folk genomlider.

Faima klarade inte av att sitta hemma när hon såg vad som hände i Kurdistan. Hon åkte dit med organisationen Kurdish Diaspora.

– Jag klarade inte av att veta att mitt folk lider. Vi har demonstrerat, samlat ihop kläder och skapat opinion men jag kände att det inte räckte. Det var min skyldighet som medmänniska att agera nu och göra något. Jag bestämde mig för att ta mig hit till varje pris, berättar hon uppenbart tagen.

– **Situationen är obeskrivlig**, det är så hemskt. Jag har träffat kvinnor som har blivit våldtagna, barn som har sett sin pappa bli slaktad och flytt. Många kvinnor med små barn har ingenstans att ta vägen, berättar hon och fortsätter:

– Jag bröt ihop efter mitt första möte med dem men försöker vara stark för att orka hjälpa till. De känner sig svikna och ber att man inte ska glömma bort dem. Jag ser sorg i deras ögon. De har en madrass för tre familjer, barnen har leriga kläder och de har varken mat eller tak över huvudet. Många är oroliga inför vintern, de saknar kläder och vet inte vart de ska ta vägen. De vädjar om hjälp. Människor gråter men har inga tårar kvar. De behöver vård, kläder och sängkläder. Det är brist på precis allt.

I Zakho finns det cirka 140 000 flyktingar från Shingal just nu.

– Många bor på gatorna, några ligger på madrasser men utan tak, de har bara en tunn filt över sig. Vissa har ingenting. Många barn är utan föräldrar och vi måste lösa frågan om var alla föräldralösa barn ska ta vägen, de är vår framtid. Att se smärtan i deras ögon är kanske det värsta. Det är verkligen inte lätt, men jag gör allt i min makt och lägger undan mig själv helt när jag möter de här oskyldiga människorna, förklara Faima.

Faima har även träffat Peshmergas (kurdiska miliser) och även de har en svår situation, inte bara på grund av kriget utan också eftersom de inte har fått ut någon lön. De kan därför inte försörja sig eller sina familjer när de försvarar sitt folk.

– Jag träffade Saleh Muslims systerson och andra högt uppsatta i Halwer. Vi diskuterade om hur man går tillväga för att ansluta sig till Peshmerga. På mötet framkom det också att Peshmerga är i stort behov av stöd, både gällande vapen men också ekonomiskt. Många blir skadade, men de har brist på sjukvård.

– **Många privatpersoner har** bidragit med saker till Peshmergastyrkorna som till exempel sjukvårdsartiklar, men det är inte det de behöver, utan riktig sjukvårdspersonal som kan finnas på plats och rädda liv. Behovet av hjälp är akut. De vet inte om de lever dagen efter.

Faima och andra i Kurdish Diaspora åker inte bara ned med humanitär hjälp utan de gör även livet lite lättare för barnen i flyktinglägren med sin närvaro.

– Alla aktiviteter vi gör för barnen är uppskattade. Lek- och läraaktiviteter med barnen gör att de får leva, inte bara överleva.

Proletären

IS kan inte besegras av imperialismens bomber

Patrik Paulov

Proletären 23/9 2014

Parallellt med massflykten i norra Syrien har USA börjat bomba Islamiska statens fästen på syrisk mark. I skrivande stund är få detaljer kända. Men all tidigare erfarenhet säger att USA:s militära fälttåg i Mellanöstern inte löser problemen utan förvärrar dem.

Islamiska statens (IS) terroroffensiv i norra Syrien har drivit stora delar av befolkningen på flykt till Turkiet. Flera byar i området kring staden Ain al-Arab nära den turkiska gränsen har intagits. Det talas om så många som 200 000 fördrivna. Det är ännu en humanitär katastrof i regionen.

Majoriteten av invånarna i denna del av Syrien är kurder. Efter att den syriska armén lämnade området 2012 kontrolleras det av det syriskkurdiska Demokratiska Unionspartiet (PYD) och dess väpnade gren, Folkets försvarsstyrkor (YPG).

Även om de kurdiska grupperna bjudit motstånd så är Islamiska staten militärt mycket starkare.

När USA och ett antal icke namngivna stater bombar den syriska staden Raqqa, som ligger fem mil söder om den aktuella fronten vid Ain al-Arab, hyllas det som en nödvändig insats. Annorlunda lät det när syriska armén angrep Islamiska statens fästen i samma stad förra veckan. Då spreds bilder på vad som sades vara civila offer.

Enligt de senaste rapporterna sker USA-angrepp också mot Islamiska staten i Deir al-Zour i öster och mot Jabhat al-Nusra i Idlib i nordväst.

Det syriska utrikesministeriet informerades av USA innan anfallen inleddes. Men även om dessa sker i någon form av samförstånd, så framstår det som en mycket farlig politik att krigsförbrytarstaten nummer ett ännu en gång fäller sina bomber över ett land i Mellanöstern.

Det är USA och dess allierade som bär huvudskulden till det kaos vi nu ser i Irak och Syrien. Det är imperialismen som lagt grunden till tragedin genom decennier av angreppskrig, ockupation och underblåsande av sektaristisk splittring, men också genom beväpning av och stöd till religiösa extremister.

En viktig förklaring till att Islamiska staten nu tar över allt större landområden är att den lagt beslag på militär utrustning som förts in i regionen utifrån.

Efter erövringen av det splittrade nordvästra Irak har IS lagt beslag på avancerade vapen som USA levererat till Iraks armé. Den brittiska undersökningsgruppen Conflict Armament research har i en studie visat att IS också har vapen som Saudiarabien levererat till påstått demokratikämpande rebeller i Syrien.

Det finns i väst många kritiska röster som menar att Islamiska staten inte kan bombas bort. Mer utländsk militär inblandning riskerar snarare att leda till en afghansk situation. Verkligheten i Afghanistan tretton år efter invasionen visar tydligt att det inte gick att bomba bort al-Qaida och talibanerna. Angreppet och ockupationen har snarare stärkt dessa krafter.

Att USA är berett ta till militära krafttag mot Islamiska staten är tydligt. Men när det gäller att bekämpa IS med andra medel är omvärldens agerande tvetydligt.

Två faktorer som är avgörande för IS framgångar är mångmiljoninkomsterna från oljan och tillskottet av nya krigare. Men här sker inga kraftfulla ingripanden.

Inte ens när EU:s Irakambassadör Jana Hybaskova inför EU-parlamentets utrikeskommitté anklagade flera EU-länder för att köpa olja från IS blev det något ramaskri. Uttalandet möttes av total tystnad från makthavarna i EU. Allt tyder på att det dagliga exporten av olja från Irak och Syrien genom Turkiet fortsätter för fullt.

På samma sätt används Natolandet Turkiet fortfarande som bas för rekryteringen av nya krigare till Islamiska staten.

New York Times publicerade 15 september ett reportage från Turkiets huvudstad Ankara. Där berättas om hur IS öppet rekryterar ungdomar och lockar med en lön på 150 dollar per dag.

”Det är helt klart rekryteringscenter som sätts upp i Ankara och på andra platser i Turkiet, men regeringen verkar inte bry sig”, säger Aaron Steim från den brittiska tankesmedjan Royal United Services Institute till New York Times.

För Turkiet är den kurdiska frågan och den kurdiska självständighetsrörelsen en viktig bricka i det komplicerade maktspelet.

Den turkiska regeringen har inte bara stött rebellgrupper för att störta Syriens regering, utan också utnyttjat tillfället till att våldsamt slå mot kurderna i norra Syrien. Särskilt efter att de 2012 stärkte sin ställning genom kontrollen över norra Syrien.

Kurderna men också andra minoriteter har gång på gång vittnat om terroristangrepp utförda av grupper som kommit från den turkiska sidan av gränsen.

Inte bara från Turkiet utan också från västs sida finns en ovilja att stödja det syriskkurdiska partiet (PYD) och dess styrkor. PYD anses nämligen vara en gren av det turkkurdiska PKK som är terroriststämplat av Turkiet, USA och EU.

Medan de amerikanska bombplanen går till attack i Syrien får vi inte glömma bort varför USA och övriga västvärlden genom åren skickat sina arméer till Mellanöstern.

Det har aldrig handlat om att sprida demokrati, värna mänskliga rättigheter eller bekämpa terrorism. Nej, det grundläggande intresset har varit och är fortfarande att säkra kontrollen över regionens olja och gas.

Nu kan al-Qaida klä sig i FN-uniform

Patrik Paulov

Proletären 23/9 2014

Medan Islamiska staten bombas i norra Syrien sker en annan utveckling i sydväst. Där har terroristgruppen Jabhat al-Nusra fått kontroll över en strategiskt viktig landremsa efter att FN-styrkan flytt till Israel.

Området det handlar om är den syriska sidan av den avskiljande zon som utgör gränsområde mellan Syrien och Golanhöjderna. Golan är en del av Syrien men ockuperas av Israel sedan 1967.

Enligt ett avtal från 1974 kontrolleras landremsan mellan Syrien och de ockuperade Golanhöjderna av en fredsbevarande styrka från FN-missionen UNDOF. 31 juli uppgick den till drygt 1200 soldater från sex länder.

Den 18 augusti gick Jabhat al-Nusra till attack. Merparten av FN-soldaterna flydde, 46 av dem kidnappades och ett sjuttiotal belägrades under två dagar. Den syriska armén hjälpte de belägrade soldaterna att fly, men eftersom det är en FN-kontrollerad zon måste syrierna fysiskt hålla sig utanför denna.

Hela händelsen resulterade i att området nu är i händerna på Jabhat al-Nusra, al-Qaidas gren i Syrien.

Syriens FN-ambassadör Bashar al-Jaafari har riktat skarp kritik mot FN:s agerande. Han påpekade att Jabhat al-Nusra tagit över FN-styrkornas efterlämnade vapen, men också militärfordon och uniformer som pryds av FN:s logga.

Bashar al-Jaafari pekar ut tre länder som medskyldiga till det inträffade, nämligen Israel, Jordanien och Qatar.

Det sistnämnda landet nämns även när en av världens största nyhetsbyråer, Reuters, rapporterar om händelsen på Golanhöjderna. I Reuters text pekas Qatar ut som ett land som enligt USA:s mening har inflytande över Jabhat al-Nusra.

Att en al-Qaidagrupp kontrollerar ett område så nära Israel uppges bekymra de israeliska ledarna. Men det finns också en annan sida.

Israelisk press har under lång tid rapporterat att syriska rebeller fått vård på israeliska sjukhus på de ockuperade Golanhöjderna. Det nämns åter i en artikel i Times of Israel 16 september. Tidningen intervjuar en kommandant för den väststödda rebellgruppen Fria syriska armén. Även om FSA-kommandanten försöker tona ned al-Qaidagruppens roll och kritiserar dess religiösa extremism så erkänner han öppet att det finns ett militärt samarbete mellan FSA och Jabhat al-Nusra.

Varken FSA-ledaren eller tidningens skribent verkar reflektera över att FN stämplat Jabhat al-Nusra, tillsammans med Islamiska staten, som terroristorganisationer som det är kriminellt att stödja.

FN:s säkerhetsråd fördömde attackerna på UNDOF i Golan, krävde FN-utrustningen åter och förklarade att målet är att FN-styrkan ska återvända till sina tidigare positioner.

Medan terrorgrupper i norra Syrien bombas tyder allt på att Jabhat al-Nusra sitter tryggt i sin FN-zon och planerar fortsatt terror mot Syriens folk.

”Turkiets fel att vi inte kan försvara Kobane”

Patrik Paulov

Proletären 2/10 2014

Varför hjälper inte det syriska flygvapnet till med att försvara invånarna i den hotade staden Kobane mot Islamiska staten? Hindret heter Turkiet.

Islamiska staten fortsätter offensiven mot staden Ain al-Arab, eller Kobane som är det kurdiska namnet, i norra Syrien. Hundratusentals har drivits på flykt.

Syriens minister för nationell försoning, Ali Haidar, får i en intervju för den irakkurdiska tidningen *Rûdaw* 28 september frågan om varför inte den syriska krigsmakten ingriper i området.

”Kobane är en syrisk stad som ligger väldigt nära den turkiska gränsen. Vi befinner oss i ett ställnings-krig mot den turkiska regeringen och därför kan inte vårt flygvapen flyga nära gränsen. Det finns inget syriskt regeringsbeslut om att förbise gränstäderna. Det är en militär fråga, vår armé kan inte nå dit.”

När Ali Haidar får följdfrågan om han verkligen tror att det turkiska luftvärnet skulle beskjuta syriska plan vid gränsen mot Turkiet påminner han att det redan skett.

”Turkisk och israelisk militär har så här långt skjutit ned två syriska plan. De har tidigare beskjutit våra trupper och anklagat oss för att ha gått över deras gränser, vilket inte är sant. Det verkliga skälet är att de hjälper oppositionsgrupperna [...] Våra plan attackerades när de utförde uppdrag mot terroristerna.”

USA:s nya krig kritiseras: Gynnar främst extremisterna

Patrik Paulov

Proletären 2/10 2014

Barack Obamas säger sig ha format en bred internationell koalition av 55 stater som tillsammans bekämpar terrorismen i Irak och Syrien. Men de militära insatserna möter stark kritik både i USA och omvärlden.

Barack Obama använde sitt tal inför FN:s generalförsamling förra veckan till att motivera kraftfulla internationella insatser mot den cancersvulst som terrorismen utgör.

USA:s utrikesdepartement listar 55 stater som slutit upp i den globala koalitionen mot Islamiska staten. Ett fåtal av dem deltar i militära insatser. Sverige och flertalet av länderna sägs ha bidragit till eller utlovat någon form av stöd i kampen mot IS.

Vad gäller utmålandet av Islamiska staten som en brutal terroristorganisation råder samstämmighet. Att det är terrorister och religiösa extremister som tagit till vapen i Syrien är precis vad den syriska regeringen hävdar i tre och ett halvt års tid.

Men det är i beskrivningarna av vem som bär skulden till extremisternas framväxt och följderna av att USA ännu en gång krigar i Mellanöstern som Barack Obamas världsbild får skarp kritik.

En klarsynt US-amerikansk röst är Dennis Kucinich, kongressledamot för Demokraterna 1997-2013. I *Huffington Post* 23 september skriver Kucinich att det vi nu ser är den totala kollapsen av Obamaadministrationens utrikespolitik, vars enda vinnare är de som profiterar på krig.

”Det går inte att slå ifrån sig fakta. Islamiska staten har fötts ur den västerländska interventionen i Irak och de hemliga åtgärderna i Syrien. Detta Frankensteinliknande experiment med att beväpna en påstått frihetskämpande syrisk opposition har skapat ett monster som hotar regionen.”

Kucinich konstaterar att USA och Islamiska staten har en märklig relation till varandra. Å ena sidan är de dödliga fiender, å andra sidan har de gemensamma mål som att få till stånd ett regimskifte i Syrien.

Obamas partikamrat Kucinich anklagar den amerikanske presidenten för att spela extremisterna i händerna och dra in USA i ännu en långvarig konflikt.

Men finns alternativ, menar Kucinich. Om USA och det internationella samfundet verkligen hade velat stoppa Islamiska staten hade man för länge sedan strypt bidragen till organisationen liksom dess försäljning av olja på svarta marknaden.

Dennis Kucinichs inställning är inte unik. Såväl statschefer som andra ledande politiska representanter världen över har offentligt framfört liknande uppfattningar och pekat på att det är USA och dess allierade som bär skulden till terrorismens framväxt.

I FN:s generalförsamling gick flera statschefer emot USA, bland dem presidenterna från Argentina, Kuba, Venezuela och Bolivia.

”Var än USA intervenerat har det lämnat efter sig misär, hat och död, men också rikedomar i händerna på vapen- och oljeindustrin. En kultur av fred kräver att både extremistisk fanatism och USA:s krigshets utrotas”, sade den bolivianske presidenten Evo Morales.

Syriens regering har förhållit sig försiktig till den USA-ledda koalitionen bombningar. För stunden innebär angreppen på Islamiska statens fästen i norra och östra Syrien att den syriska armén kan koncentrera sig på att pressa tillbaka Islamiska staten, Jabhat al-Nusra och andra väpnade extremistgrupper i väster och söder, där merparten av landets invånare lever.

När Syriens utrikesminister Walid al-Moallem talade inför FN:s generalförsamling sade han åter att kampen mot terrorismen måste föras med respekt för oskyldiga civila och utan att kränka Syriens suveränitet. Han påpekade också att det i den koalition mot IS som Obama samlat finns flera länder som stöder terroristgrupper.

Det finns dock ingen anledning att tro att Vita huset och dess vänner plötsligt bytt uppfattning och ställt sig på Syriens sida.

USA:s kongress har ju beslutat att satsa 500 miljoner dollar på att beväpna och träna en ny rebellstyrka på 5000 man, vars uppgift är att bekämpa både IS och den syriska armén. Vilket bara kommer att leda till än mer död och förödelse i Syrien.

Om den syriska regeringen är försiktig så är dess allierade i regionen mer frispråkiga. Hassan Nasrallah, ledare för det libanesiska partiet och väpnade milisen Hizbollah, sade i ett tal förra veckan att Hizbollah aldrig kommer att vara med i en koalition som leds av USA och syftar till att försvara supermaktens intressen.

”Det handlar om principer. Den amerikanska administrationen är inte moraliskt kvalificerad att beteckna sig som terroristbekämpare eller ledare för en internationell koalition mot terrorismen”, sade Nasrallah och påminde om att USA i somras stod bakom Israels 50 dagar av terror mot Gaza.

Samma hållning framförs av det Syriska kommunistpartiet, som är det största av två kommunistpartier i parlamentet i Damaskus. I ett uttalande fördöms USA:s bombningar som ett brott mot internationell rätt och en kränkning av Syriens nationella suveränitet.

”Vårt folks och världens folks erfarenheter visar att man inte kan lita på imperialismen och dess ledare USA, världens främste terrorist...USA är huvudfienden till vårt folk och vårt hemlands

nationella befrielse, liksom till friheten för folken i hela världen. Syriska kommunistpartiet vädjar till alla patrioter i Syrien att försvara fosterlandet, skydda den nationella suveräniteten och vara medvetna om imperialismens konspiration och trick.”